

HET OUDER WORDEN

(Door Joke van der Sluis en nagekeken door dr. Celant, dierenarts te Woerden)

Elke dag is er een en met het verstrijken van de dagen worden u en uw katten ouder. Daar is geen ontkomen aan. Zoals u zelf uw beperkingen krijgt met het stijgen der jaren, krijgt uw kat die ook. In dit laatste hoofdstuk treft u in het kort het laatste stuk van een, naar ik hoop, lang en gelukkig kattenleven aan.

Hoewel een kat tegenwoordig al snel 15 tot 18 jaar oud kan worden, is hij of zij vanaf ongeveer zijn/haar 8ste tot 10de jaar toch een dagje ouder aan het worden. Er kunnen zich allerlei ouderdomskwalen aandienen:

- afname van functioneren van organen
- slechter wordend gebit
- nierinsufficiëntie (gewichtsafname)
- artrose
- tumoren

Door deze eerste vier gebreken ontstaat extra vatbaarheid voor ziekten.

Vaak is het raadzaam om elk half jaar de kat te laten controleren door de dierenarts. De dierenarts kan de algehele conditie van de kat in de gaten houden en controleren of de eventuele gewichtsafname duidt op een ziekte. Ook kunnen de entingen tijdig verzorgd worden. Vaak hebben ze een goede immuniteit voor kattenziekte opgebouwd, maar niet voor virusinfecties van de luchtwegen zoals niesziekte; hiervan houdt de immuniteit vaak maar kort stand. Veel ouderdomskwalen zijn bij een vroege diagnose vaak goed te behandelen. Maar bedenk goed dat een versleten motor op den duur beroerd rijdt. Plotselinge ziekteverschijnselen en gewichtsafname zorgen er uiteraard voor dat u snel naar de dierenarts gaat. Het kan hier om een infectieziekte gaan, of een slecht gebit waardoor de kat niet goed meer kan eten. In deze gevallen moet u alert zijn, omdat de conditie van de kat na drie dagen weinig of niet eten al behoorlijk kan verslechteren. Het kan ook om een tumor gaan. Soms kunt u een beginnend gezwel ontdekken als het aan de 'buitenkant' van de kat zit. Is het een tumor die aan of in de organen van uw kat zit, dan heeft u de dierenarts nodig die met palperen of foto's de boosdoener kan traceren en een behandelplan op kan stellen. Soms heeft uw kat ander voedsel nodig en heeft hij/zij behoefte om de maaltijden in kleinere hoeveelheden en vaker over de dag verdeeld te krijgen.

Katten krijgen over het algemeen hun hele leven vrij eiwitrijk voedsel, of dat nu puur vlees of vis is of blikvoer en brokjes zijn. Gaande weg het ouder worden kan de nierfunctie afnemen. De afvalstoffen die bij de vertering van het voedsel vrij komen, kunnen dan niet goed meer afgevoerd worden. Een nierversgiftiging ligt dan op de loer, we noemen dit uremie. De kat voelt dat er teveel afvalstoffen in het bloed zitten en probeert deze weg te krijgen door meer te gaan drinken. In het begin zal dit wel helpen. Als de nieren het echt niet meer aankunnen, gaan door de nierversgiftiging alle lichaamsfuncties achteruit. Bij katten is helaas nierdialyse en niertransplantatie niet mogelijk met alle gevolgen van dien. De kat wordt suf en sloom omdat de hersenfunctie achteruit gaat. Ze heeft geen pijn maar is wel ziek, als gevolg hiervan kan ook het gedrag gaan veranderen. Omdat op den duur het voedsel en zelfs het drinkwater niet goed meer opgenomen wordt, ligt het risico van uitdroging en ondervoeding op de loer. Ook aan de vacht kunt u zien dat het niet goed gaat met de kat. De vacht wordt dor en de haren gaan rechtop staan. Het braken bij nierinsufficiëntie is een gevolg van de uremie en niet zozeer van het oplikken van de overtollige haren. Door het braken is er weer meer kans op

uitdroging. Er worden minder bloedlichaampjes aangemaakt waardoor de kat bloedarmoede krijgt. Dit kunt u zien aan een bleke neus, bleke voetkussentjes en bleke oog- en mondslijmvliezen. De dierenarts zal een bloed- en urine onderzoek doen en een nierdieet voorschrijven. Urine kunt u heel makkelijk opvangen door in een schone bak een heel klein beetje schoon grit te doen of Katkor gebruiken, dit is een urine opvangsysteem waarbij nepkattenbakkorrels worden gebruikt. U giet de bak leeg in een jampotje dat natuurlijk ook goed schoon is. Even iets meer over de nieren en het functioneren hiervan.

Nieren hebben een enorme reserve capaciteit. Eén nier kan zonder problemen worden weggehaald, zonder dat dit problemen geeft voor het water- en zout evenwicht in het lichaam. Vaak zijn de gevolgen van nierfalen pas te merken als 75% van het nierweefsel door ouderdom is aangetast. Een beschadigde nier kan niet meer herstellen!

Door de nierbeschadiging kan het bloed niet meer goed gefilterd worden. Er blijven zo veel afvalstoffen in het lichaam achter. Hierdoor wordt de kat suf en wordt de eetlust minder, de dorst meer. Het lichaam zal de afvalstoffen op een andere manier proberen kwijt te raken. Zo kan de adem van de kat naar ammoniak gaan ruiken. Het lichaam verliest met de urine veel water met daarin opgeloste zouten en voedingsstoffen (de nieren zijn lek!), o.a. gewichtsverlies is hier het gevolg van. In een vroeg stadium aangepaste voeding verstrekken kan veel van deze symptomen voorkomen. De kwaliteit van het leven wordt weer verbeterd en de conditie van het dier gaat weer vooruit. Hierdoor is deze wat minder vatbaar voor infecties.

Door de achteruitgang van het bewegingsapparaat is het zaak dat u de kat voorzichtig en op de juiste wijze optilt. De eerste foto in dit stukje laat u zien hoe u de kat vasthoudt en optilt. Een hand onder de borst en de ander onder de achterkant. Laat de kat ook niet recht tegen uw schouder zitten maar houdt haar als een baby vast. Als u uzelf al van jongs af aanleert om de kat op deze wijze op te pakken, zult u later nooit vergissingen maken.

Ook is het mogelijk om aanpassingen in huis voor de kat te maken. U kunt hierbij denken aan het plaatsen van een kruk onder de vensterbank via welke de kat makkelijker voor het raam kan komen.